

Den svenska redovisningen av skatteutgifter

Svensk nationalrapport till NSFR:s
seminarium i Helsingfors den 24 och
25 maj 2012

Martin Kjellqvist, Johan Krantz och Elly-Ann Lindström

1. Inledning

Den svenska regeringen har alltsedan 1996 redovisat skatteutgifter, dvs. avvikelser i skattesystemet som innebär att vissa grupper av skattebetalare har lägre eller högre skatt än en given norm och effekten på skatteintäkterna av dessa avvikelser. Redovisningen har två syften: dels att synliggöra det stöd till hushåll och företag som finns på statsbudgetens inkomstsida och därmed fungera som underlag för politiska prioriteringar, dels att beskriva graden av enhetlighet i det svenska skattesystemet.

Redovisningen bygger på principen om enhetlig beskattning och målet är att alla avvikelser från normen ska redovisas.¹ Även skatteutgifter som kan anses väl motiverade, till exempel av effektivitetsskäl eller utifrån principen om optimal beskattning, ingår i skatteutgiftsredovisningen.²

2. En årlig och omfattande redovisning

Regeringen redovisar skatteutgifterna i en särskild skrivelse till riksdagen varje vår i anslutning till den ekonomiska vårpropositionen. Dessutom återrapporteras de skatteutgifter som hör till ett visst utgiftsområde i budgetpropositionens utgiftsområdesbilagor varje höst. I utgiftsbilagorna rapporteras även stöden på statsbudgetens utgiftssida som ges inom varje utgiftsområde.

Redovisningen sammanställs av skatteekonomiska enheten på Finansdepartementet. Skatteutgifterna redovisas för fyra år: rapporteringsåret (år t) föregående år (t-1) och för två år framåt (t+1 och t+2). För varje enskild skatteutgift finns en kort beskrivning av vad skatteutgiften består av, dvs. på vilket sätt den avviker från normen. Även det rättsliga stödet för skatteutgiften anges. Såväl skatteutgifter som påverkar den statliga som kommunala inkomstbeskattningen redovisas, dock utan att särskiljas.

Skatteutgifterna klassificeras på olika, kompletterande sätt. Först görs en grov indelning i icke saldpåverkande respektive saldpåverkande skatteutgifter. De icke saldpåverkande skatteutgifterna är skattefria transfereringar där skattebefrielsen i sig inte påverkar nettoutfallet på

---

¹ För punktskatterna är detta mål delvis inskränkt. Se beskrivning i avsnitt 3.4 Normen för punktskatter.

² För den följande beskrivningen, när ingenting annat anges, se Redovisning av skatteutgifter 2011, Skf. 2010/11:108.

statsbudgeten. Transfereringarna räknas dock som inkomst och ska enligt normen beskattas och därmed uppkommer en skatteutgift när sådana transfereringar är skattefria. Skatteutgiften motsvarar det belopp transfereringarna skulle behöva höjas med om de beskattades för att hålla nettoeffekten för mottagaren oförändrad. De saldpåverkande skatteutgifterna är sådana skatteutgifter som påverkar statsbudgetens utfall. De redovisas utifrån skatteslag och delas in i fyra huvudgrupper – inkomstskatt, indirekt skatt på förvärvsinkomster, mervärdesskatt och punktskatt.

Parallellt med ovanstående klassificering kategoriseras dessutom varje skatteutgift efter sitt motiv. En skatteutgift kan antingen vara skattetekniskt motiverad eller ses som medel inom ett visst utgiftsområde. Skattetekniska skatteutgifter har uppkommit till följd av den praktiska hanteringen i skattesystemet. Det kan handla om administrativa skäl (enkelhet, legitimitet och liknande) eller för att undvika oacceptabla konsekvenser för den enskilde. När det handlar om stöd inom ett specifikt utgiftsområde anges alltid vilket utgiftsområde som avses. Totalt finns 27 olika utgiftsområden, till exempel arbetsmarknad, näringsliv, integration och jämställdhet och regional tillväxt. Även skatteavvikelser över normen, s.k. skattesanktioner, redovisas.

Sammanfattningsvis kan därför varje skatteutgift hänföras till en cell i Tabell 1 nedan.

Tabell 1 Klassificering av skatteutgifter: några exempel

	Stöd till utgiftsområde	Skattetekniskt motiverade
Saldopåverkande skatteutgifter	T.ex. sänkt moms på vissa varor och tjänster eller energiskattebefrielse för biodrivmedel	T.ex. beskattning av värdetförändring på aktier först vid försäljning eller energiskattebefrielse för inrikes sjöfart.
Icke saldpåverkande skatteutgifter	Skattefria transfereringar, t.ex. barnbidrag och bostadsbidrag	Saknas

I redovisningen beräknas, för de skatteutgifter där det är möjligt, både en netto- och bruttoeffekt. För de flesta skatteutgifter är nettoeffekten den faktiska storleken på skatteutgiften medan bruttoeffekten visar hur stort ett skattepliktigt stöd på budgetens utgiftssida skulle behöva vara för att mottagaren skulle få samma nettoeffekt som av skatteutgiften. Alla beräkningar är periodiserade³ och uppdateras vid

³ Periodisering innebär att skatteutgiften hänförs till aktuellt inkomstår oavsett när i tiden skatten faktiskt betalats in till skatteverket.

den årliga rapporteringen med aktuella prognoser i redovisningsårets prisnivå.

Redovisningen innehåller även en kort beskrivning av hur beräkningarna har gjorts. Till exempel diskuteras skillnaden mellan brutto- och nettoberäkningar, marginalskatternas betydelse och hur skatteutgiften för de icke saldpåverkande skatteutgifterna beräknas. De exakta beräkningsmetoderna för varje skatteutgift publiceras däremot inte i den årliga redovisningen. För många skatteutgifter finns inte ett tillräckligt dataunderlag för att meningsfulla beräkningar ska kunna genomföras och i de fallen sätts ett streck i tabellen där storleken på respektive skatteutgift annars redovisas.

I redovisningen beräknas även de totala skatteutgifterna inom varje skatteslag som andel av de totala skatteintäkterna inom skatteslaget. En totalsiffra för nettot av samtliga beräkningsbara skatteutgifter och skattesanktioner som andel av de totala skatteintäkterna redovisas också. För 2011 summerar samtliga skatteutgifter och -sanktioner till 14 procent av de totala skatteintäkterna. De flesta av dessa, 13 procentenheter, klassificeras som stöd till specifika utgiftsområden medan bara 1 procentenhet är skattetekniskt motiverade. Det skatteslag som procentuellt sett har störst avvikelser från normen är skatt på kapital, där skatteutgifterna utgör 65 procent av skatteintäkterna och skattesanktionerna 16 procent av skatteintäkterna, se Tabell 2. Observera dock att nivåerna i Tabell 2 är beroende av hur stor del av skatteutgifterna som är beräkningsbara och även av nivån på de aktuella normerna. Det är därför svårt att utifrån en redovisning som den i Tabell 2 göra jämförelser mellan storleken på skatteutgifterna i olika länder. Siffrorna i tabellen ska snarare ses som en grov indikation på omfattningen och fördelningen av skatteutgifter mellan olika skatteslag.

Tabell 2 Skatteutgifter och skattesanktioner uttryckt i procent av skatteintäkterna för respektive skatteslag m.m. Beräkningarna bygger på prognoser för 2011.

	Specifika ut- giftsområde n	Skattetek- niskt motive- rade	Samtlig a
Skatteutgifter			
1. Direkt skatt på arbete	2	0	2
2. Indirekt skatt på arbete	6	0	6
3. Skatt på kapital	57	8	65
4. Skatt på företagsvinster	4	6	10
5. Mervärdesskatt	18	2	20
6. Punktskatter	39	1	40
7. Skattereduktioner*	1	0	1
8. Kreditering på skattekonto*	0	0	0
Skattesanktioner			
9. Indirekt skatt på arbete	0	4	4
10. Skatt på kapital	15	1	16
11. Punktskatter	5	0	5

12. Samtliga skatteutgifter och skattesanktioner*	13	1	14
--	-----------	----------	-----------

* Anges som procent av totala skatteintäkterna för samtliga skatteslag.

I Tabell 3 redovisas de tio största skatteutgifterna i 2011 års redovisning. Dessa tio svarar för mer än hälften av den sammanlagda storleken på alla beräknade skatteutgifter.

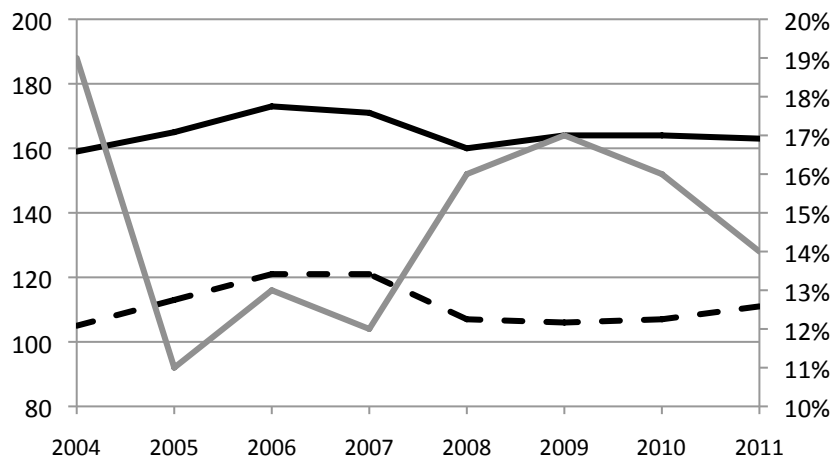
Tabell 3 De tio beloppsmässigt största skatteutgifterna i redovisningen 2011, miljarder kronor.

<i>Namn</i>	<i>Beräknad storlek netto, 2011</i>	<i>Utgiftsområde (UO) el. skatteteknisk (ST)</i>
Nedsatt moms på livsmedel till 12 %	22,10	UO12
Nedsatta arbetsgivaravgifter för unga till 15,49 %	13,23	UO14
Nedsatt energiskatt på el som används inom industrin	13,05	UO24
Avkastning eget hem*	12,12	UO18
Skattereduktion för ROT	12,00	UO14
Nedsatt avkastningsskatt på pensionsmedel	9,75	UO11
Nedsatt energiskatt på diesel i motordrivna fordon	8,31	UO22
Nedsatt moms på personbefordran till 6 %	6,16	UO22
Energiskattebefrielse för biobränslen, torv m.m.	4,84	UO21
Avkastning bostadsrättstfastighet*	4,81	UO18

* Den direkta avkastningen i form av boende i eget hem eller bostadsrätt beskattas inte som inkomst av kapital. Skatteutgiften avser skillnaden mellan den teoretiska kapitalskatten på den beräknade avkastningen och den faktiska kommunala fastighetsavgiften.

Skatteutgifternas antal har under de senaste åtta åren varierat mellan 159 och 173 stycken. Av dessa beräknas storleken på ca två tredjedelar varje år, se Figur 1. De beräknade skatteutgifternas andel av totala skatteintäkter har under perioden varierat mellan 19 och 11 procent. En stor del av variationen orsakas av posten värdeförändring på eget hem och bostadsrätt.

Figur 1 Redovisade skatteutgifter sedan 2004: Totalt antal redovisade (svart linje), antal beräknade (streckad linje) och andel av de totala skatteintäkterna som de beräknade skatteutgifterna utgör (grå linje, höger axel)

3. Jämförelsenormen utgår från principen om enhetlig beskattning

Den jämförelsenorm som används i regeringens redovisning av skatteutgifter utgår från principen om enhetlig beskattning, som innebär att beskattningen inom varje separat skatteslag i princip ska vara enhetlig och utan undantag. Därför preciseras jämförelsenormen separat inom vart och ett av de olika skatteslagen inkomstskatt, indirekt skatt på förvärvsinkomst, mervärdesskatt och punktskatter. Efter preciseringen sammanfattas normen utifrån de skattesatser som den implicerar inom varje skatteslag.

Normen om enhetlig beskattning innebär att ingen hänsyn tas till de motiv som ligger bakom en skatteutgift. Skatteutgifter kan emellertid bidra till en förbättrad samhällsekonomisk effektivitet. Från och med redovisningen för 2010⁴ innehåller därför skatteutgiftsredovisningen ett avsnitt som behandlar frågan om skatteutgifter och samhällsekonomisk effektivitet. Utifrån ekonomisk teori har ett antal indikatorer tagits fram för att bedöma om en skatteutgift ökar den samhällsekonomiska effektiviteten eller ej. Indikatorerna är att realinkomsten ökar, sysselsättningen ökar, dödviktsförluster, dvs. snedvridning av resursallokeringen, minskar, eller att negativa (positiva) externa effekter minskar (ökar). I redovisningen konstateras att även om det vore önskvärt att göra en kvantitativ bedömning av hur mycket en skatteutgift bidrar till samhällsekonomisk effektivitet är detta i de flesta fall inte praktiskt möjligt då det ställer stora krav på data och metod. Det anförs dock att en kvalitativ bedömning oftast går att göra. Syftet med denna bredare analys är att nyansera redovisningen och visa att undantag från enhetlig beskattning kan vara motiverade ur ett samhällsekonomiskt perspektiv.

⁴ Skr. 2009/10:195.

I redovisningen av skatteutgifter för 2010 ingår en kvalitativ bedömning av några skatteutgifter. De skatteutgifter som bedöms är nedsättningen av socialavgifter för unga och den generella nedsättningen av koldioxidskatt för uppvärmning inom industrin. I redovisningen för 2011 utvecklas den kvalitativa bedömningen av de skatteutgifter som är relaterade till koldioxidskatten. En slutsats som dras är att skillnader i koldioxidskatt mellan olika användare kan vara samhällsekonomiskt motiverat. Exempelvis är koldioxidskatten nedsatt för industrin vilket är samhällsekonomiskt motiverat då det annars finns risk för koldioxidläckage genom att delar av industrin flyttar sina utsläpp till andra länder. Ett annat skäl för nedsatt koldioxidskatt kan vara att koldioxidutsläppen prissätts via andra styrmedel såsom EU:s system för handel med utsläppsrätter.

3.1 Normen för inkomstbeskattningen medger olika skattesatser

Den jämförelsenorm som används i redovisningen av skatteutgifterna utgår från Schanz-Haig-Simons definition av inkomst:

*"Inkomsten är lika med ökningen eller minskningen av nettoförmögenheten under en given tidsperiod plus konsumtionsutgifterna under samma period. Till konsumtion räknas inte den del av utgifterna som utgör kostnader för intäkternas förvärvande."*⁵

Beskattningsperiodens längd ska enligt jämförelsenormen vara ett kalenderår eller ett 12 månader långt räkenskapsår. Det finns ingen gemensam norm för vilken skattenivå som ska gälla för de olika inkomstslagen tjänst, kapital och näringsverksamhet. En progressiv skatteskala eller olika skatteuttag på arbets- och transfereringsinkomster anses också vara förenligt med normen. Vidare är skattereduktioner förenliga med normen under förutsättning att de är generella och inte gynnar vissa grupper av skattskyldiga.

Därutöver har följande förtydliganden gjorts av normen för inkomstbeskattningen:

- Sparande ska ske med beskattade inkomster.
- Värdeförändringar ska beskattas när de uppkommer och inte vid realisationstillfället. Om värdeförändringen är negativ ska en skatterestitution – dvs. en negativ skattebetalning – medges.
- Värdet av oavlönat hemarbete och fritid ska inte ingå i skattebasen.

---

⁵ SOU 1995: 36 Bilaga 4 s. 10.

- Offentliga transfereringar ska utgöra skattepliktig inkomst.
- Den implicita avkastningen som egnahemsägaren eller bostadsrättsinnehavaren erhåller i form av boendet ska utgöra skattepliktig inkomst.
- Avskrivningar i näringsverksamhet ska hanteras efter ekonomisk livslängd.
- Endast ränteutgifter för lån till investeringar där avkastningen är skattepliktig ska vara avdragsgilla.

3.2 Normen för indirekt beskattning av förvärvsinkomster

Normen för indirekt beskattning av förvärvsinkomster är att socialavgifter och allmän löneavgift eller särskild löneskatt⁶ ska utgå på all ersättning för utfört arbete med en enhetlig skattesats för respektive skatt eller avgift. Ersättningar som är förmånsgrundande för olika socialförsäkringar ska ingå i underlaget för socialavgifter och allmän löneavgift. Övriga ersättningar för utfört arbete ska ingå i underlaget för särskild löneskatt.

3.3 Normen för mervärdesskatt är 25 procent

Normen för mervärdesskatt är att i princip all yrkesmässig omsättning av varor och tjänster ska beskattas med 25 procent. Undantaget från skatteplikt när det gäller uthyrning av fast egendom redovisas dock inte som en skatteutgift. Skälet är att skatteplikt för sådana tjänster skulle innebära att beskattningen av boende i hyresrätt missgynnas i förhållande till boende i egnahem. Vidare anses det förhållandet att omsättning av finansiella tjänster och försäkringstjänster inte omfattas av mervärdesskatteplikt utgöra en del av normen.

Destinationsprincipen ska tillämpas vid internationella transaktioner, dvs. normen innebär att mervärdesskatt tas ut i det land där en vara eller tjänst konsumeras. Vidare innebär normen att offentlig myndighetsutövning inte är skattepliktig. Enligt normen är varor och tjänster som subventioneras med offentliga medel inte skattepliktiga. Detta gäller för de fall den ingående mervärdesskatten är högre än den utgående mervärdesskatten på det subventionerade priset.

3.4 Normen för punktskatter

Redovisningen av skatteutgifter för punktskatter ska enbart omfatta punktskatter med bred skattebas. En skatt anses ha en bred bas om skatteintäkterna från en enhetligt utformad skatt uppgår till mer än

---

⁶ Särskild löneskatt betalas på icke förmånsgrundande ersättningar från arbetsgivare så som t.ex. avsättningar till tjänstepension i stället för socialavgifter och allmän löneavgift. Den särskilda löneskatten uppgår 2012 till 24,26 procent.

1 procent (ungefär 15 miljarder kronor 2011) av de totala skatteintäkterna. Dessutom måste det vara möjligt att, utifrån skattens syfte och utformning, definiera en norm för skatteuttaget. Av punktskatterna uppfyller energi- och koldioxidskatterna, inklusive den särskilda skatten på termisk effekt i kärnkraftverk, dessa kriterier och ingår därför i skatteutgiftsredovisningen.⁷

Energiskatten tar sikte på energianvändningen och normen är därför att all energiförbrukning ska belastas med samma skatt per kWh. En differentiering av skatteuttaget mellan el och bränslen för uppvärmnings- och drivmedelsändamål är dock förenlig med normen. För bränslen är det förenligt med normen att differentiera mellan bränslen för uppvärmning respektive drivmedel. Motivet är att energiskatten på drivmedel inte bara fyller övergripande fiskala syften utan också fångar upp vissa samhällsekonomiska kostnader av vägtrafiken såsom slitage på väg, buller och olyckor. För förbrukning av el motsvaras normen av normalskattesatsen på el. För förbrukning av bränslen som används till uppvärmningsändamål motsvaras normen av skattesatsen på eldningsolja. För bränsle som används som drivmedel utgörs normen av skattesatsen för bensin i miljöklass 1.

Normen för koldioxidskatt utgår från att skatten är avsedd att utgöra ett pris på utsläpp av koldioxid från fossila bränslen. Enligt normen ska skatten därför vara proportionell mot de koldioxidutsläpp som respektive fossilt bränsle ger upphov till. Implicit speglar skattenivån en monetär värdering av den skada som en enhet utsläppt koldioxid från fossilt bränsle medför. Denna skada är densamma oavsett var utsläppen kommer ifrån. Därför sätts normen för koldioxidskatten lika med normalskattesatsen oberoende av om det fossila bränslet används för uppvärmning eller som drivmedel.

Energi- och koldioxidskatterna är endast avsedda att träffa bränsle som används som drivmedel eller för uppvärmning. Skattefriheten för bränsle som används som råvara betraktas därför inte som en skatteutgift. Energiskatten på el är endast avsedd att träffa förbrukningen av el. Skattebefrielse för bränsle som används för elproduktion betraktas inte som en skatteutgift.

3.5 Skattesatser för de olika skatteslagen

Tabell 4 sammanfattar de skattesatser som normerna innebär för de olika skatteslagen inkomstskatt, indirekt skatt på förvärvsinkomster, mervärdesskatt och punktskatter. För inkomstbeskattningen finns som vi beskrivit ovan ingen enhetlig normskattesats.

Tabell 4 Skatt enligt norm för olika skatteslag 2011

Skatteslag	Skatt enligt norm
-------------------	--------------------------

⁷ Prop. 2002/03:100 Bilaga 2 s. 35.

Inkomstskatt	
<i>Skatt på inkomst av tjänst</i>	Ingen enhetlig sats
<i>Skatt på inkomst av näringsverksamhet</i>	Ingen enhetlig sats
<i>Skatt på kapital</i>	30 %
Indirekt skatt på förvärvsinkomster	
<i>Arbetsgivaravgift</i>	31,42 %
<i>Egenavgift</i>	28,97 %
<i>Särskild löneskatt</i>	24,26 %
Mervärdesskatt	25 %
Punktskatter	
<i>Energiskatt på el</i>	28,3 öre/kWh
<i>Energiskatt på eldningsolja</i>	8,0 öre/kWh
<i>Energiskatt på bensin miljöklass 1</i>	33,8 öre/kWh
<i>Koldioxidskatt</i>	105 öre/kg CO ₂

4. Rättslig grund för redovisningen av skatteutgifter

Första gången den svenska regeringen redovisade skatteutgifter för riksdagen var i samband med den ekonomiska vårpropositionen 1996.⁸ Bakgrunden till redovisningen var ett tillkännagivande av riksdagen, med anledning av en motion, om att det var värdefullt att en kartläggning av de statliga subventionerna gjordes och att regeringen därför borde lämna en redovisning över det som var möjligt att redovisa och eventuellt också lämna ett förslag till hur en sådan rapport kunde utformas.⁹

Redovisningen byggde i allt väsentligt på betänkandet från Utredningen om statliga subventioner, "Förmåner och sanktioner – en samlad redovisning" (SOU 1995:36), och den särskilda bilaga om skatteavvikelser som redovisades i betänkandet. Ett viktigt underlag för arbetet med betänkandet utgjordes av rapporten "Skatteförmåner och andra särregler i inkomst- och mervärdesskatten" (Ds 1992:6) från Expertgruppen för studier i offentlig ekonomi (ESO).

När skatteutgifterna började redovisas 1996 fanns inte någon legal skyldighet för regeringen att redovisa skatteutgifter. Någon sådan skyldighet infördes inte heller. I förarbetena till 1996 års budgetlag anförde regeringen dock att det var dess avsikt att även i framtiden lämna en redovisning av skatteutgifterna. Formen för redovisningen, liksom vad som borde ingå i den, kunde dock komma att utvecklas och borde närmare övervägas. Regeringen ansåg därför att det var för tidigt att redan då i budgetlagen införa en skyldighet för regeringen att lämna sådana redovisningar.¹⁰

⁸ Prop. 1995/96:150 Bilaga 3.

⁹ Bet. 1990/91:FiU30 s. 75 f., rskr. 1990/91:386.

¹⁰ Prop. 1995/96:220 s. 44.

Från och med den 1 april 2011 gäller en ny budgetlag (SFS 2011:203). Enligt 10 kap. 4 § i den lagen ska regeringen varje år lämna en redovisning av skatteutgifter till riksdagen. I förarbetena till lagen anför regeringen att tillräcklig erfarenhet nu vunnits av betydelsen av att skatteutgifter av olika slag redovisas för riksdagen och av i vilka former detta kan ske. Regeringen anser därför att en bestämmelse bör införas som gör det till en skyldighet för regeringen att varje år lämna en redovisning av skatteutgifterna.¹¹

Den nya budgetlagen innehåller inte någon legaldefinition av vad en skatteutgift är. Inte heller i övrigt innehåller den svenska lagstiftningen någon sådan definition. I förarbetena till den nya budgetlagen uttalas dock att för att kunna beräkna hur stor en skatteutgift är krävs en jämförelsenorm. Det anges vidare att i regel bygger jämförelsenormen på principen om enhetlig beskattning där olika former av inkomster – inom ett givet inkomstslag – ska beskattas med samma skattesats. Detsamma gäller för olika slag av konsumtion. Det sägs också att en skatteutgift innebär att skatteuttaget är lägre än vad som följer av normen.¹²

5. Avslutning

En stor del av de svenska skatteutgifterna är hänförliga till specifika utgiftsområden och är på så sätt att jämföra med direkta stöd på statsbudgetens utgiftssida. Anledningen till att stöden ges via skattesystemet varierar. Det vanligaste skälet är administrativt – det är många gånger enklare att sänka skatten för en viss grupp än att dela ut riktade stöd till densamma.

Avvikelser i skattesystemet är, om inte uttalat temporära, att betrakta som permanenta. En skillnad gentemot stöd på utgiftssidan är därmed att skatteutgifterna inte genomgår samma prövning mot andra utgiftsposter som stöd via utgiftssidan genomgår i det årliga budgetarbetet. På så sätt kan de sägas vara mindre transparenta. Detta är också en anledning till att skatteutgifterna i Sverige årligen redovisas i en skrivelse till riksdagen och återrapporteras i samband med budgetpropositionen.

Till skillnad från utgiftsposter berörs inte skatteutgifter av budgetens utgiftstak. Det har av den anledningen diskuterats om skatteutgifter som ges genom skattekontokreditering i stället bör redovisas på utgiftssidan i budgeten. Sedan 2007 har dessa stöd därför antingen flyttas till utgiftssidan eller fasats ut. Endast de skattekontokrediteringar som har en bakgrund i skattesystemet och

---

¹¹ Prop. 2010/11:40 s. 48 f.

¹² Prop. 2010/11:40 s. 49.

vissa bestämda skatter där en kreditering valts som substitut för en skattenedsättning ska fortsättningsvis redovisas på budgetens inkomstsida.¹³

Det finns inget generellt ställningstagande om hur utvärdering av enskilda skatteutgifter ska ske. Ett exempel på hur skatteutgifter kan utvärderas ges dock av reformen om sänkt mervärdesskatt för restaurang- och cateringtjänster från 2012. Innan reformen beslutades gjordes bedömningar över den förväntade effekten på sysselsättning och offentliga finanser. I samband med att reformen beslutades gavs flera myndigheter i uppdrag att följa upp och utvärdera reformen. Konjunkturinstitutet har fått i uppdrag att följa upp effekterna på priser, löner och sysselsättning. Skatteverkets uppdrag är att analysera hur reformen påverkar momsusk och annat skatteundandragande. Tillväxtanalys har bl.a. fått i uppdrag att följa upp effekterna för företagande (t.ex. vinstmarginaler och överlevnadsgrad). Sammantaget bör detta ge goda möjligheter att, utifrån flera aspekter, utvärdera reformen med sänkt mervärdesskatt på restaurang- och cateringtjänster.

---

¹³ Prop. 2011/2012:1 s. 678.